

Bert Jager (links) en Jan Pieter de Vries in Café Resto 't Centrum. FOTO'S ANDRÉ WEIMA

Vrienden tappen uit een ander vaatje

■ Vanuit verveling bloeit onderneming Café Resto 't Centrum op

Ondernemende mensen vind je in bedrijven, maar ook bij organisaties met vrijwilligers. In deze rubriek laten we zien wat ze doen.

FRÉDÉRIQUE WAAKOP REIJERS

Jan Pieter de Vries (52) werkt drie dagen voor de belastingdienst, Bert Jager (62) was jaren actief in de horeca totdat hij afgekeurd werd.

Beiden wilden niet thuis zitten en begonnen vlak na de coronacrisis als uitbaters van Café Resto 't Centrum. „Mensen ontvangen en voor een redelijke prijs een eerlijke maaltijd voorzetten”, is het motto van Bert.

Het eerste dat opvalt bij binnenkomst is de rustige sfeer als in een echt stamcafé en de ontvangst door Jan Pieter zittend in een rolstoel die de gasten stralend welkom heet.

Een kopje koffie is snel klaargemaakt en Bert komt er bij zitten. „Ik ken Jan Pieter al jaren”, begint Bert te vertellen. „Ik runde toen de Bagatel en Jan Pieter kwam altijd met een groep jongens een biertje drinken. Op een gegeven moment was hij er niet. Hij was ziek, een ontsteking. Na drie weken ben ik op bezoek gegaan en het bleek wel wat erger.”

De ontsteking had de kleine her-

senen beschadigd en de toen twintigjarige Jan Pieter belandde in een rolstoel. Na dat eerste bezoek groeide de vriendschap. „We gingen samen uit en hadden veel lol”, aldus Jan Pieter. „Bert verloor zijn partner en werd afgekeurd. Ik werk maar gedeeltelijk en wilde wel een uitdaging. Bert heeft veel ervaring binnen de horeca en zo kwamen we op het idee een café of restaurantje te beginnen. Nu hebben we een combinatie en het bevalt ons prima.”

Subsidie

Bert doet de keuken en Jan Pieter werkt voorin de zaak. „Soms komen mensen binnen en dan kijken ze over Jan Pieter heen”, merkt Bert op. „Daar kan ik me wel aan ergeren. Als je in een rolstoel zit ben je niet gelijk achterlijk. De inrichting van de bar hebben we helemaal aangepast zodat Jan Pieter overal bij kan. Alleen een biertje tappen gaat niet. Een aangepaste tap is er wel, maar die investering krijgen we er niet uit. Als het om een werknemer zou gaan, dan kan je subsidie krijgen, maar we zijn beide eigenaar dus dat gaat voor ons niet op. Ach, als iemand een tapje wil, dan werp ik een blik in de pan, draai de pitten laag en kom naar voren een biertje tappen. Prima te doen en zo kom ik ook met de gasten in contact, dat is leuk.”

„We zijn dinsdag tot en met donderdag open van tien tot zes en op vrijdagden en zaterdagden tot acht of

‘Een kopje koffie is snel klaar gemaakt.’

negen uur 's avonds. Als we een besloten feestje hebben dan blijven we langer open, in overleg met de gasten kan er veel”, geeft Bert aan. Beiden kijken uit naar het mooie weer.

Hoogtestage

„Als de zon schijnt dan hebben we een ruim terras. Dat is super gezellig”, glundert Jan Pieter. „Maar eerst ga ik voor een 'hoogtestage' naar Spanje, ik doe mee aan de Cascade-run. Daar wil ik een mooie tijd van

maken, maar het is lastig om met mijn rolstoel de ruimte te krijgen. Zeker bij de afdaling ga ik harder dan de lopers. Daar moet ik nog iets op vinden, want ik doe met de 'gewone' run mee, dus tussen de snelle lopers.”

Bert doet het rustiger aan en houdt de deuren van Café Resto 't Centrum open voor de gasten. „Ik ben geen hardloper, maar wel een doorloper, doorgaan en plezier hebben in wat je doet.”